

Pinocchio

Jan

Makarius

Pinokiova
dobrodružství

DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
nositel vyznamenání
Za zásluhy o výstavbu

JAN MAKARIUS

PINOKIOVA DOBRODRUŽSTVÍ

Režie
JAROSLAV NEDVĚD j. h.

Výprava
MIROSLAV MATEJKA j. h.

Dramaturg
VÁCLAV ČERVENKA

Hudba
MILVOJ UZELAC

Pohybová spolupráce
PETR KOŽELUH j. h.

Asistent režie
MILAN KOUTNÝ

Představení řídí
LUDMILA NAAROVÁ

Text sleduje
JIŘINA ČÍŽKOVÁ

Osoby a obsazení:

Pinokio	Michaela Černá
Geppetto, řezbář	Jeroným Horák
Modrovláska, později Babička	Blanka Meierová
Strážník	Jaroslav Fukala
Cvrček	Jindřich Dvořák
Školák	Michal Przebinda
Vetešník	Jindřich Dvořák
Harlekýn	Vítězslav Kryške
Pulcinella	Ladislav Brückner
Ohnižrout	Bohuslav Čvančara
Rosaura	Milada Albínová j. h.
Havran	Miloslav Čížek
Sova	Ludmila Bednářová
Liška	Jana Postlerová
Kocour	Milan Koutný
Neplecha	Michal Przebinda
Kočí	Václav Roštlapil
Florindo	posluchači tanečního oddělení Konzervatoře
Pierot	
Pantalone	

33. SEZÓNA
PROGRAM DIVADLA PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
UMĚLECKÝ ŘEDITEL LADISLAV KNIŽÁTKO

Program připravil dramaturg VÁCLAV ČERVENKA
— výtvarná spolupráce MIROSLAV MATEJKA —
fotografie VLADIMÍR DVOŘÁK

Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p.,
provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1.

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje
DILIA Praha.

Cena 2,— Kčs

Premiéra 28. dubna 1978 v 9 hodin

Sezóna 1977—1978

Tři otázky od dětí

pro
Michaelu Černou

Jé, vy jste ten Pinokio? A jakto že nejste kluk?

Ale já jsem kluk. V pohádkách je přece možné všechno. A pro nás, herce, je pohádkou vlastně každé naše představení. Tak jako si vy děti hrajete na maminky a tatínky či na vojáky, hrajeme si tak trochu i my: na víly a na krále, na lišky a kocoury, na malé děti i babičky. A stejně jako u vás je to taky u nás v divadle „jako doopravdy“. A tak jsem kluk.

A kde pracujete, když nehrajete divadlo?

V divadle. To je totiž tak: abychom mohli zahrát představení, musíme se ho nejdřív naučit. Učíme se, co máme říkat, odkud přijdeme a kam si sedneme nebo stoupneme, pak se také musí ušít a vyzkoušet šaty, postavit a namalovat scéna a musí se ještě spousta jiných věcí. To všechno trvá nejmíň měsíc. A když už představení, které jsme se naučili, hrajeme, učíme se a zkoušíme další. Tak to jde stále dokola.

Co všechno bych musela umět, abych se taky stala herečkou?

Já jsem se kvůli tomu naučila tahany štrúdl, protože kdysi kdesi jedna známá hvězda napsala, že dobrá herečka musí umět tahany štrúdl. Ovšem dneska si myslím, že to není zrovna to nejdůležitější.

Pinocchio je Pinokio

Geppetto bydlil v jediné přízemní světničce, kam dopadalo světlo z prostoru pod schodištěm. Nábytek tu nemohl být prostší: polámaná židle, chatrná postel a stůl na rozpadnutí. Na zadní stěně bylo vidět malý krb, v němž hořel oheň, ale oheň byl jen namalovaný a na něm se vesele vařilo v namalovaném hrnci, odkud vystupoval oblak páry, která vypadala jako skutečná.

Sotva přišel Geppetto domů, vzal hned náradí a začal vyřezávat panáčka.

Jaképak mu dám jméno? ptal se v duchu. Budu mu říkat Pinocchio. To jméno mu přinese štěstí. Znal jsem celou rodinu Pinocchiů. Otce Pinocchia, matku Pinochiovou, děti Pinocchiátka, a jak si dobře žili! Nejbohatší z nich chodil po žebrotě.

Když našel svému panáčkovi jméno, dal se s chutí do díla, rychle mu udělal vlasy, čelo a potom oči. Představte si jeho úžas, když dokončil oči a zpozoroval, že se pohnuly a upřeně se na něho zadívaly. Geppettovi se při pohledu těch dvou dřevěných očí udělalo skoro nanic a řekl vyčítavým hlasem:

„Proč se, vy dřevěné oči, na mne tak díváte?“

Nikdo mu neodpověděl.

Po očích udělal panáčkovi nos. Ale jakmile byl nos hotov, začal růst, rostl, rostl a rostl, až z něho za několik minut byl dlouhatánský nos, který neměl konce.

Carlo Collodi, který si pohádku o ožvlém dřevěném panáčkovi vymyslel, byl Ital a jeho hrdina se jmenuje, jak dokazuje uvedený úryvek z knížky, Pinocchio. Protože si příběh brzy oblíbily děti na celém světě, mnozí umělci si ho pro ně upravili podle svého. A tak se třeba u Alexeje Tolstého Pinocchio jmenuje Buratino, na jevištích loutkových divadel Jasánek nebo Nosáček a u českého autora Jana Makaria tak, jak se česky Pinocchio vyslovuje — Pinokio.

MICHAELA ČERNÁ na fotografiích
Vladimíra Dvořáka:
snímky z inscenací HVĚZDNÝ PRINC
a MALÁ ČARODĚJNICE a civilní portréty.

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

